

Bryssel, 24. toukokuuta 2017
(OR. en)

9691/17

Toimielinten välinen asia:
2016/0151 (COD)

AUDIO 78
DIGIT 150
CONSOM 237
TELECOM 146
CODEC 922

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähettiläs:	Neuvoston pääsihteeristö
Päivämäärä:	24. toukokuuta 2017
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Ed. asiak. nro:	8939/17 AUDIO 61 DIGIT 123 CONSOM 182 TELECOM 108 CODEC 745
Kom:n asiak. nro:	9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121 IA 28 TELECOM 98 CODEC 74
Asia:	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi (ensimmäinen käsittely) – <i>Yleisnäkemykset</i>

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena teksti, josta neuvosto muodosti yleisnäkemyksen
23. toukokuuta 2017 pidetyssä 3541. istunnossaan.¹

Teksti on konsolidoidussa muodossa lukemisen helpottamiseksi. Audiovisuaalisia mediapalveluja
koskevan direktiivin 2010/13/EU teksti on esitetty tavanomaisella kirjasinlajilla. Komission
muutosehdotus ei koskenut sitä. Komission ehdotuksen teksti siinä muodossa kuin neuvosto on
hyväksynyt sen on esitetty **lihavoituna**.

¹ CZ, DK, FI, IE, LU, NL, SE ja UK ilmoittivat, että ne eivät voi kannattaa tekstiä, ja HU
pidättyi äänestämästä.

Ehdotus

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI audiovisuaalisten
mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja
hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun DIREKTIIVIN 2010/13/EU
MUUTTAMISESTA vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi**

[...]²

² Johdanto-osan kappaleita käsitellään myöhemmin.

I LUKU

MÄÄRITELMÄT

1 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan³
- a) 'audiovisuaalisella mediapalvelulla'⁴

³ *Lisätään uusi johdanto-osan kappale: "Euroopan unionin tuomioistuimen nykyisen oikeuskäytännön mukaisesti perussopimusten nojalla taattua palvelujen tarjoamisen vapautta voidaan rajoittaa yleiseen etuun liittyvistä pakottavista syistä, kuten kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseksi, edellyttäen, että tällaiset rajoitukset ovat perusteltuja, oikeasuhteisia ja tarpeellisia. Siksi jäsenvaltiot voivat toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että niiden kuluttajansuojasääntöjä noudatetaan aloilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen ei koske. Toimenpiteiden, joita jäsenvaltiot toteuttavat pannaakseen täytäntöön kansalliset kuluttajansuojajärjestelmänsä, myös uhkapelejä koskevan mainonnan osalta, olisi oltava perusteltuja, tavoitteeseen nähden oikeasuhteisia ja tarpeellisia EU:n oikeuskäytännön mukaisesti. Missään tapauksessa vastaanottavat jäsenvaltiot eivät saa toteuttaa toimenpiteitä, joilla estetään toisesta jäsenvaltiosta tulevan televisiolähetysten edelleenlähetys niiden alueella."*

⁴ *Muutetaan johdanto-osan 3 kappale seuraavasti: "Direktiiviä 2010/13/EU olisi edelleen sovellettava ainoastaan sellaisiin palveluihin, joiden päätarkoituksena on tarjota ohjelmia tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa. Päätarkoitusta koskevan vaatimuksen tulisi katsoa täyttyvän myös siinä tapauksessa, että palvelulla on audiovisuaalista sisältöä ja muotoa, joka on erotettavissa kyseisen palveluntarjoajan päätoiminnasta, esimerkiksi verkkolehden erilliset osat, jotka sisältävät audiovisuaalisia ohjelmia tai käyttäjien tuottamia videoita, jos kyseisten osien voidaan katsoa olevan erotettavissa verkkolehden pääasiallisesta toiminnasta. Audiovisuaalisen tarjonnan ja pääasiallisen toiminnan välisten kytkösten vuoksi palvelu, kuten uutisten tarjoaminen kirjallisessa muodossa, olisi katsottava pelkäksi pääasiallisen toiminnan erottamattomaksi täydennykseksi. Näin ollen kanavat tai muut audiovisuaaliset palvelut, joista palveluntarjoajalla on toimituksellinen vastuu, voivat itsessään muodostaa audiovisuaalisia mediapalveluja, vaikka ne tarjottaisiin videonjakoalustoilla, joille on ominaista toimituksellisen vastuun puuttuminen. Tällaisissa tapauksissa palveluntarjoajilla, joilla on toimituksellinen vastuu, on velvollisuus noudattaa tämän direktiivin säännöksiä."*

- i) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklan mukaista palvelua, kun palvelun tai siitä erotettavissa olevan osan pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia mediapalvelun tarjoajan toimituksellisella vastuulla tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa yleisölle direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen välityksellä. Tällaiset audiovisuaaliset mediapalvelut ovat joko tämän kohdan e alakohdassa määriteltyjä televisiolähetyksiä tai tämän kohdan g alakohdassa määriteltyjä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja;
 - ii) audiovisuaalista kaupallista viestintää;
- aa) 'videonjakoalustan palvelulla' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklan mukaista palvelua, joka täyttää seuraavat vaatimukset:
- i) palvelu tapahtuu tallentamalla⁵ ohjelmia tai käyttäjien tuottamia videoita, joiden toimituksellinen vastuu ei kuulu videonjakoalustan tarjoajalle;
 - ii) videonjakoalustan tarjoaja määrittää tallennettujen ohjelmien tai käyttäjien tuottamien videoiden organisoinnin, myös automaattisilla keinoilla tai algoritmeilla, erityisesti sisällön esittämisen, taggauksen ja sekvensoinnin avulla;

⁵ *Lisätään uusi johdanto-osan kappale: "Videonjakoalustoihin sovellettavat toimenpiteet on suunniteltu käsittelemään vain tallennettua sisältöä. Siksi tämä direktiivi ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta asettaa unionin lainsäädännön mukaisia velvoitteita suorien verkkolähetyspalvelujen tarjoajille."*

- iii) palvelun, siitä erotettavissa olevan osan tai sen olennaisen toiminnon pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia tai käyttäjien tuottamia videoita tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa yleisölle;⁶ sekä

⁶ *Lisätään uusi johdanto-osan 3 a kappale:* "Videonjakoalustapalvelut tuottavat audiovisuaalista sisältöä, joka on kasvavassa määrin yleisön ja varsinkin nuorten saatavilla. Tämä pätee myös sosiaalisen median palveluihin. Niistä on tullut merkittävä tiedonvälitys-, viihdytys- ja valistusväline, ja niiden välityksellä voi seurata ohjelmia ja käyttäjien tuottamia videoita. Nämä sosiaalisen median palvelut on lisättävä, koska ne kilpailevat samoista yleisöistä ja tuloista kuin audiovisuaaliset mediapalvelut. Niillä on huomattava vaikutus myös siksi, että niiden avulla käyttäjät voivat muovata muiden käyttäjien mielipiteitä ja vaikuttaa niihin. Jotta siis voidaan suojella alaikäisiä haitalliselta sisällöltä ja kaikkia kansalaisia yllyttämiseltä vihaan, väkivaltaan ja terrorismiin, on kohtuullista edellyttää, että tämän direktiivin olisi katettava kyseiset palvelut. Sosiaalisen median palvelujen osalta direktiivin olisi katettava kyseiset palvelut siltä osin kuin ne täyttävät videonjakoalustan palvelujen määrittelymisen vaatimukset."

Lisätään uusi johdanto-osan 3 b kappale: "Vaikka tämän direktiivin tavoitteena ei ole säännellä sosiaalisen median palveluja sellaisenaan, direktiivin olisi katettava sosiaalisen median palvelut, jos ohjelmien ja käyttäjien tuottamien videoiden tarjoaminen on kyseisten palvelujen olennainen toiminto. Ohjelmien ja käyttäjien tuottaman sisällön tarjoamisen voitaisiin katsoa olevan sosiaalisen median palvelun olennainen toiminto, jos audiovisuaalinen sisältö ei ole kyseisessä sosiaalisen median palvelussa vain oheistoimintaa tai muodosta vain pientä osaa sen toiminnasta. Selvyiden, tuloksekkisuuden ja johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komission olisi tarvittaessa annettava ohjeita 'videonjakoalustan palvelun' määrittelymisen tiettyjen näkökohtien käytännön soveltamista varten, erityisesti olennaista toimintoa koskevan kriteerin osalta. Nämä ohjeet olisi hyväksyttävä sen jälkeen, kun yhteyskomitea on kuultu. Ohjeissa olisi otettava huomioon muun muassa palvelun tarjoama toimintokokonaisuus tai se, miten palvelun vastaanottajat keskimäärin käyttävät palvelua, sekä se, onko palvelulla saatu aikaan lisämaksullisia malleja audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän jakamista ja sijoittelua varten ohjelmien ja käyttäjien tuottamien videoiden sisällä ja ympärillä. Ne olisi laadittava ottaen huomioon 28 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yleisen edun mukaiset tavoitteet ja sananvapaus."

Lisätään uusi johdanto-osan 3 c kappale: "Jos palvelun erotettavissa oleva osa on tässä direktiivissä tarkoitettu videonjakoalustan palvelu, direktiivin videonjakoalustoja koskevia säännöksiä olisi sovellettava vain kyseiseen osaan ja vain ohjelmien ja käyttäjien tuottamien videoiden osalta. Sanomalehtien ja aikakauslehtien sähköisten versioiden toimitukselliseen sisältöön sisällytettyihin videoleikkeisiin ja liikkuviin kuviin, kuten GIF-kuviin, ei sovelleta tätä direktiiviä. Videonjakoalustan palvelun määrittely ei saisi kattaa muuta kuin taloudellista toimintaa, kuten yksityisten verkkosivustojen ja asiasta kiinnostuneiden muiden kuin kaupallisten yhteisöjen audiovisuaalista sisältöä."

iv) palvelu on saatavilla direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen välityksellä;

- b) **'ohjelmalla' ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa yhden yksittäisen ohjelman sen pituudesta riippumatta mediapalvelun tarjoajan laatimassa ohjelma-aikataulussa tai ohjelmaluettelossa, mukaan lukien esimerkiksi pitkät elokuvat, videoleikkeet, urheilutapahtumat, tilannekomediat, dokumenttiohjelmat, lastenohjelmat ja draamaohjelmat;**
- ba) **'käyttäjien tuottamalla videolla' ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa yhden yksittäisen videon sen pituudesta riippumatta, jonka käyttäjä luo ja jonka se tai joku muu käyttäjä lataa videonjakoalustalle;**
- c) 'toimituksellisella vastuulla' sekä ohjelmien valinnan että niiden organisoinnin tosiasiallista valvontaa televisiolähetysten osalta aikataulun mukaisesti ja tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta ohjelmaluettelon mukaisesti. Toimituksellinen vastuu ei välttämättä merkitse kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista vastuuta tarjotusta sisällöstä tai palveluista;
- d) 'mediapalvelun tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on toimituksellinen vastuu audiovisuaalisen mediapalvelun audiovisuaalisen sisällön valinnasta ja joka määrää siitä, millä tavalla sisältö organisoidaan;
- da) **'videonjakoalustan tarjoajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa videonjakoalustan palvelua;**
- e) 'televisiolähetystoiminnalla' tai 'televisiolähetyksellä' (lineaarinen audiovisuaalinen mediapalvelu) audiovisuaalista mediapalvelua, jonka mediapalvelun tarjoaja tarjoaa ohjelmien seuraamiseksi reaaliajassa tietyn ohjelma-aikataulun mukaisesti;
- f) 'lähetystoiminnan harjoittajalla' televisiolähetyksiä tarjoavaa mediapalvelun tarjoajaa;

- g) 'tilattavalla audiovisuaalisella mediapalvelulla' (ei-lineaarinen audiovisuaalinen mediapalvelu) audiovisuaalista mediapalvelua, jonka mediapalvelun tarjoaja tarjoaa ohjelmien katselemiseksi käyttäjän valitsemana ajankohtana ja käyttäjän omasta pyynnöstä mediapalvelun tarjoajan valikoimista ohjelmista tehdyn luettelon pohjalta;
- h) 'audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä' äänen kanssa tai ilman ääntä lähetettävää kuvaa, jonka tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti edistää taloudellista toimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tavaroiden tai palvelujen myyntiä taikka kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön julkista kuvaa. Tällaista kuvaa lähetetään ohjelman yhteydessä tai se sisällytetään ohjelmaan maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiin. Audiovisuaalinen kaupallinen viestintä sisältää muun muassa televisiomainonnan, sponsoroinnin, teleostoslähetykset ja tuotesijoittelun;
- i) 'televisiomainonnalla' kaikenlaista kauppaan, liike-elämään tai ammattitoimintaan liittyvää ilmoitusta, jonka julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö lähettää joko maksua tai muuta vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiinsa edistääkseen tavaroiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamista maksua vastaan;
- j) 'piilotetusti toteutetulla audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä' tavarantekijän tai palveluntarjoajan tavaroiden, palvelujen, nimen, tavaramerkin tai toiminnan sanallista tai kuvallista esittämistä ohjelmissa siten, että mediapalvelun tarjoajan tarkoituksena on käyttää tätä esittämistä mainostarkoituksessa ja siten, että se saattaa johtaa yleisöä harhaan esittämisen luonteen suhteen. Tällaista esittämistä pidetään tarkoituksellisenä, erityisesti silloin, kun se tehdään maksua tai muuta vastiketta vastaan;
- k) 'sponsoroinnilla' kaikkea osallistumista audiovisuaalisten mediapalvelujen tai ohjelmien rahoitukseen, jos rahoittaja on sellainen julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö, joka ei harjoita audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista eikä audiovisuaalisten teosten tuotantoa, ja jos tarkoituksena on edistää yrityksen tai henkilön nimeä, tavaramerkkiä, julkista kuvaa, toimintaa tai sen tuotteiden myyntiä;

- l) 'teleostoslähetyksillä' suoria tarjouksia sisältäviä, yleisölle suunnattuja televisiolähetyksiä tuotteiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamiseksi maksua vastaan;
 - m) 'tuotesijoittelulla' kaikenlaista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jossa ohjelmaan sisällytetään tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan;
 - n) 'eurooppalaisilla teoksilla'
 - i) jäsenvaltioista peräisin olevia teoksia;
 - ii) teoksia, jotka ovat peräisin Euroopan neuvoston laatiman rajat ylittäviä televisiolähetyksiä koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen osapuolina olevista eurooppalaisista kolmansista maista, jos teokset täyttävät 3 kohdassa säädetyt edellytykset;
 - iii) teoksia, jotka on tuotettu yhteistuotantoina unionin ja kolmansien maiden välisten, audiovisuaalialaan liittyvien sopimusten puitteissa ja jotka täyttävät kussakin tällaisessa sopimuksessa määritellyt ehdot.
2. Edellä olevan 1 kohdan n alakohdan ii ja iii alakohdan säännösten soveltamisen edellytyksenä on, ettei jäsenvaltioista peräisin oleviin teoksiin kyseisissä kolmansissa maissa sovelleta syrjiviä toimenpiteitä.
3. Teokset ovat 1 kohdan n alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuja teoksia, jos ne on pääosin tehty yhdessä tai useammassa mainituissa säännöksissä tarkoitettussa valtiossa asuvien tekijöiden ja työntekijöiden myötävaikutuksella ja jos teokset täyttävät jonkin seuraavista kolmesta edellytyksestä:
- i) teosten yksi tai useampi tuottaja on sijoittautunut yhteen tai useampaan edellä tarkoitetuista valtioista;
 - ii) teosten tuotantoa johtaa ja todellisuudessa valvoo yksi tai useampi tuottaja, joka on sijoittautunut yhteen tai useampaan edellä tarkoitetuista valtioista;
 - iii) näistä valtioista olevien yhteistuottajien osuus on yli puolet yhteistuotannon kokonaiskustannuksista ja yhteistuotantoa ei valvo yksi tai useampi näiden valtioiden ulkopuolelle sijoittautunut tuottaja.

4. Teoksia, jotka eivät ole 1 kohdan n alakohdassa tarkoitettuja eurooppalaisia teoksia, mutta jotka on tuotettu jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa tehtyjen kahdenvälisen yhteistuotantosopimusten mukaisesti, pidetään eurooppalaisina teoksina edellyttäen, että unionista olevien yhteistuottajien osuus muodostaa suurimman osan kokonaistuotantokustannuksista ja että tuotantoa ei valvo yksi tai useampi jäsenvaltioiden ulkopuolelle sijoittautunut tuottaja.

II LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET AUDIOVISUAALISILLE MEDIAPALVELUILLE

2 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki sen lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien lähettämät audiovisuaaliset mediapalvelut ovat sen oikeusjärjestyksen sääntöjen mukaiset, jota sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa yleisölle tarkoitettuihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin.
2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin kuuluvilla sellaisia mediapalvelun tarjoajia,
 - a) jotka ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon 3 kohdan mukaisesti;
 - b) joihin voidaan soveltaa 4 kohtaa.

3. Tässä direktiivissä katsotaan mediapalvelun tarjoajan olevan sijoittautunut jäsenvaltioon seuraavissa tapauksissa:
- a) mediapalvelun tarjoajan päätoimipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, ja asianomaista audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään säännöllisesti⁷ samassa jäsenvaltiossa;
 - b) **jos mediapalvelun tarjoajan päätoimipaikka on yhdessä jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään säännöllisesti toisessa jäsenvaltiossa, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa merkittävä osa ohjelmaan liittyvien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee. Jos kummassakin jäsenvaltiossa työskentelee merkittävä osa ohjelmaan liittyvän audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa sen päätoimipaikka on. Jos merkittävä osa ohjelmaan liittyvän audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä ei työskentele kummassakaan jäsenvaltiossa, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa se aloitti toimintansa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen;**
 - c) jos mediapalvelun tarjoajalla on päätoimipaikka jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat päätökset tehdään kolmannessa maassa, tai jos tilanne on päinvastainen, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon edellyttäen, että merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoamisen harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee kyseisessä jäsenvaltiossa.

⁷ ***Lisätään uusi johdanto-osan kappale: "Tosiasiallinen toimituksellinen vastuu varmistetaan säännöllisesti tehtävillä toimituksellisilla päätöksillä. Sen arvioimiseksi, tehdäänkö kyseiset päätökset säännöllisesti, olisi otettava huomioon päätösten tekemisen tiheys ja päätösten liittyminen audiovisuaalisten mediapalvelujen päivittäiseen toimintaan."***

4. Mediapalvelun tarjoajien, joihin ei voida soveltaa 3 kohdan säännöksiä, katsotaan kuuluvan jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin seuraavissa tapauksissa:
- a) ne käyttävät kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä;
 - b) ne eivät käytä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä, mutta ne käyttävät kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvaa satelliittikapasiteettia.
5. Jos sitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, ei voida ratkaista 3 ja 4 kohdan mukaisesti, toimivaltainen on se jäsenvaltio, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49–55 artiklassa tarkoitetulla tavalla.
- 5-a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat ilmoittavat toimivaltaisille kansallisille sääntelyviranomaisille muutoksista, jotka voivat vaikuttaa lainkäyttövallan vahvistamiseen 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.**
- 5a. Jäsenvaltioiden on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo lainkäyttövaltaansa kuuluvista audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajista ja ilmoitettava, mihin 2–5 kohdassa esitetyistä perusteista niiden lainkäyttövalta perustuu. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämä luettelo sekä mahdolliset päivitykset. Jos luetteloiden välillä on epäjohdonmukaisuuksia, komissio ottaa yhteyttä kyseisiin jäsenvaltioihin ratkaisuun pääsemiseksi. Komissio varmistaa, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on pääsy kyseiseen luetteloon. Komissio julkistaa nämä tiedot mahdollisuuksien mukaan.**

- 5b. Jos asianomaiset jäsenvaltiot eivät tämän direktiivin 3 ja 4 artiklaa soveltaessaan pääse yhteisymmärrykseen siitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle ilman aiheetonta viivytystä. Komissio voi pyytää audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmää (ERGA) antamaan 30 a artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisesti lausuntonsa asiasta 15 työpäivän kuluessa komission pyynnön esittämisestä. Komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla.⁸
6. Tätä direktiiviä ei sovelleta audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotka on tarkoitettu vastaanotettaviksi yksinomaan kolmansissa maissa ja joita yhden tai useamman jäsenvaltion yleisö ei vastaanota suoraan tai epäsuorasti tavanomaisilla kuluttajalaitteilla.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava alueellaan vapaus vastaanottaa audiovisuaalisia mediapalveluja muista jäsenvaltioista, eivätkä ne saa rajoittaa niiden edelleen lähettämistä alueellaan perustein, jotka liittyvät tällä direktiivillä yhteensovitettaviin aloihin.

⁸ ***Muutetaan johdanto-osan 5 kappale seuraavasti:*** "Lainkäyttövallan määrittäminen edellyttää tosiasiallisten tilanteiden arviointia direktiivissä 2010/13/EU vahvistetuin kriteerein. Tosiasiallisten tilanteiden arviointi voi johtaa ristiriitaisiin tuloksiin. Direktiivin 2010/13/EU 3 ja 4 artiklassa säädettyjen yhteistyömenettelyjen soveltamiseksi on tärkeää, että komissio voi perustaa löydöksensä luotettaviin tosiseikkoihin. Audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmälle (ERGA) olisi sen vuoksi annettava valtuudet antaa lausuntoja lainkäyttövallasta komission pyynnöstä. **Jos komissio päättää direktiivin 2010/13/EU 3 ja 4 artiklaa soveltaessaan kuulla ERGAa, sen olisi tiedotettava asiasta yhteyskomitealle. Lisäksi sen olisi tiedotettava jäsenvaltioita näiden yhteistyömenettelyjen mukaisesti saadusta ilmoituksesta ja ERGAN lausunnosta.**"

- 2. Jäsenvaltiot voivat tilapäisesti poiketa 1 kohdasta, jos audiovisuaalinen mediapalvelu, jonka toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja tarjoaa,**
- a) on ilmiselvästi, törkeästi ja vakavasti vastoin 6 artiklaa tai 12 artiklan 1 kohtaa;**
 - b) vaarantaa tai vakavalla ja törkeällä tavalla saattaa vaarantaa yleisen turvallisuuden, mukaan lukien kansallisen turvallisuuden ja puolustuksen turvaaminen; tai**
 - c) vaarantaa tai vakavalla ja törkeällä tavalla saattaa vaarantaa kansanterveyden.**
- 3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 2 kohtaa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:**
- a) asianomainen jäsenvaltio katsoo, että tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettua ilmoitusta edeltävien 12 kuukauden aikana lähetystoiminnan harjoittaja on rikkonut 2 kohdan a, b tai c alakohtaa vähintään kaksi kertaa;**
 - b) asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut kirjallisesti mediapalvelun tarjoajalle, sille jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan tämä palveluntarjoaja kuuluu, ja komissiolle väitetyistä rikkomuksista sekä toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa tällaisten väitettyjen rikkomusten toistuessa;**
 - c) jäsenvaltion, jonka lainkäyttövaltaan palveluntarjoaja kuuluu, ja komission kanssa käydyissä neuvotteluissa ei ole päästy sovintoratkaisuun kuukauden kuluessa b alakohdassa tarkoitettua ilmoituksesta;**
 - d) lähetystoiminnan harjoittaja on rikkonut 2 kohdan a, b tai c alakohtaa vähintään kerran tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen jälkeen;**

- e) ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio on noudattanut asianomaisen mediapalvelun tarjoajan puolustautumisoikeutta b ja d alakohdan osalta ja erityisesti antanut mediapalvelun tarjoajalle mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä väitetyistä rikkomuksista kansallisessa lainsäädännössä vahvistetun ajan kuluessa sekä toimenpiteistä, jotka ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio aikoo toteuttaa. Sen on otettava asianmukaisesti huomioon nämä näkemykset ja lainkäyttövaltaa käyttävän jäsenvaltion näkemykset.

Tämän kohdan a ja d alakohdtaa sovelletaan ainoastaan lineaarisiin palveluihin.

- 3a. Jos jäsenvaltio, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, on saanut 3 kohdan c alakohdan mukaisen neuvottelupyynnön, sen on otettava kyseinen pyyntö asianmukaisesti huomioon sekä tehtävä vilpittöntä ja nopeaa yhteistyötä asianomaisen jäsenvaltion kanssa sovintoratkaisuun pääsemiseksi.

4. Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on antanut täydellisen ilmoituksen 2 ja 3 kohdan nojalla toteuttamistaan toimenpiteistä, ovatko kyseiset toimenpiteet yhteensopivia unionin oikeuden kanssa. Komissio voi pyytää ERGAa antamaan lausunnon 30 a artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisesti. Komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla.

Ilmoitusta pidetään täydellisenä, jos se sisältää kaikki tiedot, jotka tarvitaan 2 kohdassa esitettyjen kriteerien ja 3 kohdassa esitettyjen edellytysten arvioimiseksi, ja jos komissio ei pyydä kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta lisätietoja, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä päätöksen tekemiseksi.

Jos asianomainen jäsenvaltio ei anna näitä tietoja komission asettamassa määräajassa komissio hylkää ilmoituksen sillä perusteella, että se ei ole täydellinen. Siinä tapauksessa jäsenvaltion on lopetettava kyseiset toimenpiteet kiireellisesti rajoittamatta sitä, että se voi toimittaa uuden ilmoituksen.

- 4a. Komissio tutkii, ovatko ilmoitetut toimenpiteet yhteensopivia unionin oikeuden kanssa. Jos komissio katsoo näiden toimenpiteiden olevan ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, se pyytää kyseistä jäsenvaltiota pidättymään toteuttamasta suunniteltuja toimenpiteitä tai lopettamaan niiden toteuttamisen viipymättä.
5. Edellä oleva 3 ja 4 kohta ei rajoita minkään kyseessä olevista rikkomuksista aiheutuvan menettelyn, oikeussuojakeinon tai seuraamuksen soveltamista jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan asianomainen mediapalvelun tarjoaja kuuluu.
6. Jäsenvaltiot voivat kiireellisissä tapauksissa poiketa 3 kohdan b–d alakohdassa säädetyistä edellytyksistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan e alakohdan soveltamista.

Kiireellisissä tapauksissa, joissa yleinen turvallisuus vaarantuu selkeästi ja todellisesti, jäsenvaltiot voivat lisäksi poiketa 3 kohdan a alakohdassa säädetyistä edellytyksistä, jos asianomainen jäsenvaltio katsoo, että lähetystoiminnan harjoittaja on rikkonut 2 kohdan b alakohtaa vähintään kerran, ja kyseinen jäsenvaltio poikkeaa tilapäisesti 1 kohdasta yhden kuukauden kuluessa tällaisesta väitetystä rikkomuksesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan e alakohdan soveltamista.

Jos jäsenvaltio soveltaa tätä kohtaa, toimenpiteistä on ilmoitettava mahdollisimman pian mediapalvelun tarjoajalle, komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, ja esitettävä syyt, joiden perusteella jäsenvaltio katsoo tapauksen niin kiireelliseksi, että tässä kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä on tarpeen poiketa.

7. Komissio tutkii mahdollisimman pian, ovatko ilmoitetut toimenpiteet yhteensopivia unionin oikeuden kanssa. Jos komissio katsoo näiden toimenpiteiden olevan ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, se pyytää kyseistä jäsenvaltiota lopettamaan niiden toteuttamisen viipymättä.

8. Jäsenvaltioiden ja komission on vaihdettava säännöllisesti kokemuksia ja parhaita käytäntöjä 2–7 kohdassa esitetystä menettelystä 29 artiklan nojalla perustetun yhteyskomitean ja ERGAN puitteissa.

4 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä tällä direktiivillä yhteensovitetuilla aloilla sillä edellytyksellä, että nämä säännöt ovat unionin oikeuden mukaisia.
2. Niissä tapauksissa, joissa jäsenvaltio
 - a) on käyttänyt 1 kohdan mukaista vapauttaan hyväksyä yksityiskohtaisempia tai tiukempia yleisiä etua koskevia sääntöjä; ja
 - b) katsoo, että toisen jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin kuuluva **mediapalvelun tarjoaja** tarjoaa **audiovisuaalista mediapalvelua**, joka on kokonaan tai suurimmaksi osaksi suunnattu sen alueelle,

se voi **pyytää** jäsenvaltiota, jolle lainkäyttövalta kuuluu, **tarkastelemaan tämän kohdan mukaisia havaittuja ongelmia. Jos jäsenvaltio, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, on saanut tällaisen pyynnön, sen on tehtävä vilpittömästi ja nopeaa yhteistyötä asianomaisen jäsenvaltion kanssa arvioidakseen havaitut ongelmat ja löytääkseen molempia tyydyttävän ratkaisun. Saatuaan perustellun pyynnön asianomaiselta jäsenvaltiolta sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on kehotettava mediapalvelun tarjoajaa noudattamaan kyseisiä yleisiä etua koskevia sääntöjä. Kehottaessaan mediapalvelun tarjoajaa noudattamaan kyseisiä yleisiä etua koskevia sääntöjä jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on tiedotettava asianomaiselle jäsenvaltiolle täysimääräisesti yhteydenpidostaan asianomaisen mediapalvelun tarjoajan kanssa.** Kumpikin jäsenvaltio voi pyytää 29 artiklan mukaisesti perustettua yhteyskomiteaa tutkimaan asian.

Lainkäyttövaltaa käyttävä jäsenvaltio tiedottaa **asianomaiselle jäsenvaltiolle ja komissiolle asianomaiselle mediapalvelun tarjoajalle osoitetun** kehotuksen perusteella saaduista tuloksista kahden kuukauden kuluessa. **Jos ratkaisua ei löydy, jäsenvaltion, jonka lainkäyttövaltaan kyseinen mediapalvelun tarjoaja kuuluu, on selvitettävä tähän johtaneet syyt.**

3. Ensin mainittu jäsenvaltio voi toteuttaa asianomaiseen **mediapalvelun tarjoajaan** kohdistettavia asianmukaisia **ja tehokkaita** toimenpiteitä, jos
- a) **se katsoo, että** 2 kohdan soveltamisessa saavutetut tulokset eivät ole tyydyttäviä; ja
 - b) **se on esittänyt uskottavaa asianmukaisesti perusteltua näyttöä, joka osoittaa, että kyseinen mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, kiertääkseen tiukempia sääntöjä, jotka koskevat tällä direktiivillä yhteensovitettuja aloja ja joita siihen sovellettaisiin siinä tapauksessa, että se olisi sijoittautunut ensiksi mainittuun jäsenvaltioon. Tällaisella näytöllä ei tarvitse osoittaa mediapalvelun tarjoajan aikomusta kiertää kyseisiä tiukempia sääntöjä. Asianomaisen jäsenvaltion on kuitenkin esitettävä vahvistavia tosiseikkoja, joiden perusteella sääntöjen kiertäminen voidaan kohtuudella osoittaa.**⁹
- Tällaisten toimenpiteiden on oltava objektiivisesti katsoen välttämättömiä, niitä on sovellettava ketään syrjimättä ja niiden on oltava suhteutettuja niille asetettuihin tavoitteisiin nähden.
4. **Jäsenvaltio voi toteuttaa 3 kohdan nojalla toimenpiteitä ainoastaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:**

⁹ *Lisätään uusi johdanto-osan kappale: "Jos jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle jonkin mediapalvelun tarjoajan sijoittautuneen siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, kiertääkseen tiukempia sääntöjä, jotka koskevat tällä direktiivillä yhteensovitettuja aloja ja joita siihen sovellettaisiin siinä tapauksessa, että se olisi sijoittautunut ensiksi mainittuun jäsenvaltioon, ilmoituksen antaneen jäsenvaltion olisi esitettävä tästä uskottavaa ja asianmukaisesti perusteltua näyttöä. Vaikka tällaisella näytöllä ei tarvitse osoittaa mediapalvelun tarjoajan aikomusta kiertää kyseisiä tiukempia sääntöjä, asianomaisen jäsenvaltion olisi esitettävä vahvistavia tosiseikkoja, joiden perusteella sääntöjen kiertäminen voidaan kohtuudella osoittaa."*

- a) se on ilmoittanut komissiolle ja sille jäsenvaltiolle, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut, aikeestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä esittäen syyt, joihin se perustaa arvionsa;
- b) se on noudattanut asianomaisen mediapalvelun tarjoajan puolustautumisoikeutta ja erityisesti antanut sille mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä väitetystä sääntöjen kiertämisestä ja toimenpiteistä, jotka ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio aikoo toteuttaa;
- c) komissio on päättänyt, että toimenpiteet ovat unionin oikeuden mukaisia ja erityisesti että toimenpiteet 2 ja 3 kohdan nojalla toteuttavan jäsenvaltion tekemä arviointi on asianmukaisesti perusteltu. Komissio voi pyytää ERGAa antamaan lausunnon 30 a artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisesti. Komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla.

5. Komissio päättää asiasta kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdan a alakohdassa säädetyn ilmoituksen tekemisestä. Ilmoitusta pidetään täydellisenä, jos komissio ei pyydä kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta lisätietoja, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä päätöksen tekemiseksi.

Jos asianomainen jäsenvaltio ei anna näitä tietoja komission asettamassa määräajassa komissio hylkää ilmoituksen sillä perusteella, että se ei ole täydellinen. Siinä tapauksessa jäsenvaltion on jätettävä suunnitellut toimenpiteet toteuttamatta.

6. Jäsenvaltioiden on asianmukaisin keinoin ja lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat mediapalvelun tarjoajat tosiasiallisesti noudattavat tämän direktiivin säännöksiä.
7. [...] ¹⁰
8. Direktiiviä 2000/31/EY sovelletaan täysimääräisesti, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Jos direktiivin 2000/31/EY säännös on ristiriidassa tämän direktiivin säännöksen kanssa, sovelletaan tämän direktiivin säännöstä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.

4 a artikla (uusi)

1. **Jäsenvaltioita kannustetaan oikeusjärjestelmiensä sallimissa rajoissa käyttämään yhteissääntelyä ja edistämään itsesääntelyä kansallisella tasolla hyväksyttävien käytännesääntöjen avulla niillä aloilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee. Kyseisten käytännesääntöjen on**
- a) oltava asianomaisten jäsenvaltioiden keskeisten sidosryhmien laajasti hyväksymiä,**
 - b) niissä on selkeästi ja yksiselitteisesti esitettävä niiden tavoitteet,**
 - c) niiden on mahdollistettava säännöllinen, avoin ja riippumaton tavoitteiden saavuttamista koskeva seuranta ja arviointi ja**
 - d) niiden on mahdollistettava tehokas täytäntöönpanon valvonta.**

¹⁰ Teksti siirretty 4 a artiklaan.

2. Jäsenvaltiot ja komissio voivat edistää itsesääntelyä unionin tason käytännesääntöjen avulla. Mediapalvelujen tarjoajat, videonjakoalustan palveluntarjoajat tai niitä edustavat järjestöt laativat nämä säännöt tarvittaessa muiden sektorien kuten teollisuuden ja kaupan toimialajärjestöjen sekä ammattiala- ja kuluttajajärjestöjen taikka -organisaatioiden kanssa. Unionin tason keskeisten sidosryhmien on laajalti hyväksyttävä nämä käytännesäännöt, ja niiden on oltava 1 kohdan b–d alakohdan mukaiset. Unionin tason käytännesäännöt eivät vaikuta kansallisiin käytännesääntöihin.

Komissio julkistaa nämä käytännesäännöt ja voi tiedottaa niistä asianmukaisella tavalla.

Käytännesääntöjen allekirjoittajien on toimitettava komissiolle unionin käytännesääntöjen luonnokset ja niihin tehdyt muutokset. Komissio kuulee yhteyskomiteaa luonnoksista ja niihin tehdyistä muutoksista.

III LUKU

AUDIOVISUAALISIIN MEDIAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

5 artikla

- 1a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoajat asettavat helposti, suoraan ja pysyvästi vastaanottajien saataville vähintään seuraavat tiedot:
- a) mediapalvelun tarjoajan nimi;
 - b) käyntiosoite, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut;
 - c) mediapalvelun tarjoajaa koskevat tiedot, mukaan lukien sähköpostiosoite tai verkko-osoite, jotka mahdollistavat nopean, suoran ja tuloksellisen yhteydenoton kyseiseen tarjoajaan;

- d) jäsenvaltio, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoajat kuuluvat, sekä toimivaltaiset sääntelyviranomaiset tai valvontaelimet.

1b. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä lainsäädäntötoimia edellyttäen, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat asettavat saataville 1 kohdassa lueteltujen tietojen lisäksi tiedot omistusrakenteestaan, mukaan lukien todelliset omistajat ja edunsaajat, sekä tiedot poliittisesti vaikutusvaltaisista henkilöistä, joilla on omistajuussuhde mediapalvelujen tarjoajiin edellyttäen, että tällaisissa toimissa kunnioitetaan keskeisiltä osin asiaan liittyviä perusoikeuksia ja -vapauksia ja että toimet ovat tarpeellisia ja oikeasuhteisia demokraattisessa yhteiskunnassa yleisen edun mukaisen tavoitteen turvaamiseksi.¹¹

¹¹ *Lisätään uusi johdanto-osan kappale:* "Tiedotusvälineiden omistajuutta koskeva avoimuus liittyy suoraan ilmaisunvapauteen, joka on demokraattisten järjestelmien kulmakivi. Jos audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoajan omistajuus merkitsee sitä, että omistaja voi päättää tarjotun palvelun sisällöstä tai vaikuttaa siihen huomattavasti, palveluntarjoajan omistusrakennetta koskevien tietojen avulla käyttäjät voivat arvioida tarjottua sisältöä asianmukaisin perustein. Jäsenvaltioiden olisi voitava määritellä, olisiko tiettyä mediapalvelun tarjoajaa koskevien tietojen oltava käyttäjien saatavilla ja missä määrin, edellyttäen että asiaan liittyviä perusoikeuksia ja -vapauksia kunnioitetaan keskeisiltä osin ja että toteutettavat toimenpiteet ovat tarpeellisia ja oikeasuhteisia. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava määritellä, olisiko ja missä määrin tarpeellista ja oikeasuhteista, että poliittisesti vaikutusvaltaiset henkilöt ilmoittavat omistajuussuhteestaan mediapalvelujen tarjoajiin ja että tällaisia omistajuussuhteita koskevien tietojen olisi oltava käyttäjien saatavilla, edellyttäen että asiaan liittyviä perusoikeuksia ja -vapauksia kunnioitetaan keskeisiltä osin."

Lisätään uusi johdanto-osan kappale: "Audiovisuaalisten mediapalvelujen erityisluonteen vuoksi ja etenkin siksi, että niillä on vaikutusta ihmisten mielipiteenmuodostukseen, käyttäjillä on oikeutettu intressi tietää, kuka on vastuussa näiden palvelujen sisällöstä. Ilmaisunvapauden vahvistamiseksi ja siten myös tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistämiseksi ja eturistiriitojen välttämiseksi on tärkeää, että jäsenvaltiot varmistavat, että käyttäjillä on koko ajan vaivaton ja suora pääsy mediapalvelujen tarjoajaa koskeviin tietoihin. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä varsinkin niiden tietojen osalta, joita voidaan antaa omistusrakenteesta, todellisista omistajista ja edunsaajista sekä poliittisesti vaikutusvaltaisista henkilöistä, järjestelyistä, joilla tähän tavoitteeseen päästään, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin lainsäädännön muiden asiaan liittyvien säännösten soveltamista. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että yleisen tietosuoja-asetuksen (EU) N:o 2016/679 säännöksiä ja perusoikeuskirjan 7, 8 ja 52 artiklaa noudatetaan täysimääräisesti." (audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 2010/13/EU johdanto-osan muutettu 45 kappale)

6 artikla

Jäsenvaltioiden on tarkoituksenmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut eivät sisällä

- aa)** yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu ihmisryhmään tai tällaisen ryhmän jäsenen sukupuolen, rodun tai etnisen alkuperän, **kansallisuuden**, uskonnon tai vakaumuksen, vammaisuuden, iän tai seksuaalisen suuntautumisen perusteella;¹²
- ab)** **terrorismin torjunnasta annetun direktiivin (EU) 2017/541 5 artiklassa tarkoitettua julkista yllytystä terrorismirikokseen.**¹³

6 a artikla

[...]¹⁴

¹² ***Muutetaan johdanto-osan 8 kappale seuraavasti:*** "Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja antaa varmuus yrityksille ja jäsenvaltioiden viranomaisille, **väkivaltaan tai** vihaan yllyttämisen käsite olisi soveltuvin osin mukautettava rasismin ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin 28 päivänä marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/913/YOS määritelmään."

¹³ ***Lisätään uusi johdanto-osan 8 a kappale:*** "Terrorismin uhka on kasvanut ja muuttunut viime vuosina. Terroritoimintaan liittyvät rikokset ovat erittäin vakavia, koska ne voivat johtaa terrorismirikosten tekemiseen. Sen vuoksi ja jotta väestöä suojellaan tällaisilta uhkilta tässä direktiivissä on käsiteltävä julkista yllytystä terrorismirikokseen. Tämä olisi mukautettava asianmukaisessa määrin terrorismintorjuntadirektiivin 5 artiklaan, jotta varmistetaan johdonmukaisuus ja annetaan oikeudellinen varmuus yrityksille ja jäsenvaltioiden viranomaisille."

¹⁴ Teksti siirretty 12 artiklan 1 a kohtaan.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat mediapalvelun tarjoajat kehittävät asianmukaisia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä, jotta niiden palvelut voidaan saattaa asteittain näkö- ja kuulovammaisten henkilöiden käytettäväksi.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat raportoivat säännöllisesti kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisesta.¹⁵
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hätätilanteita koskevat tiedot, mukaan lukien julkiset tiedonannot ja ilmoitukset luonnonkatastrofeista, joista ilmoitetaan yleisölle audiovisuaalisten mediapalvelujen kautta, annetaan esteettömästi näkö- tai kuulovammaisten henkilöiden saataville¹⁶.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat mediapalvelun tarjoajat eivät lähetä elokuvateoksia muulloin kuin oikeudenhaltijoiden kanssa sovittuina aikoina.

¹⁵ *Lisätään uusi johdanto-osan kappale:* "Kun jäsenvaltiot päättävät keinoista, joilla niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien audiovisuaalisten mediapalvelujen esteettömyys toteutetaan, ne voivat ottaa huomioon, onko palveluntarjoajalla esimerkiksi pieni yleisö tai pieni liikevaihto. Jotta voitaisiin mitata, miten mediapalvelujen tarjoajat ovat edistyneet palvelujensa asteittaisessa saattamisessa esteettömiksi näkö- tai kuulovammaisille, jäsenvaltioiden olisi vaadittava alueelleen sijoittautuneita palveluntarjoajia raportoimaan niille säännöllisesti."

¹⁶ *Lisätään uusi johdanto-osan kappale:* "Hätätilanteita koskevat tiedot olisi edelleen ilmoitettava yleisölle audiovisuaalisten mediapalvelujen kautta, vaikka olosuhteiden pakosta tällaisia tietoja ei voisi antaa esteettömästi näkö- tai kuulovammaisten henkilöiden saataville."

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoama audiovisuaalinen kaupallinen viestintä täyttää seuraavat vaatimukset:
 - a) audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän on oltava helposti tunnistettavissa sellaiseksi. Piilotetusti toteutettu audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;
 - b) audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei saa käyttää alitajunnan kautta vaikuttavia tekniikoita;
 - c) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa:
 - i) loukata ihmisarvoa;
 - ii) sisältää tai edistää minkäänlaista sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, kansallisuuteen, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää;
 - iii) suosia terveyttä tai turvallisuutta vahingoittavaa toimintaa;
 - iv) kannustaa ympäristönsuojelun kannalta törkeästi haitalliseen toimintaan;
 - d) kaikenlainen savukkeita **ja direktiivin 2014/40/EU 20 artiklassa tarkoitettuja muita tupakkatuotteita sekä sähkösavukkeita ja täyttösäiliöitä** koskeva audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;
 - e) alkoholijuomia koskevaa audiovisuaalista kaupallista viestintää ei saa kohdistaa erityisesti alaikäisille, eikä se saa kannustaa tällaisten juomien kohtuuttomaan käyttöön;

- f) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, joka koskee sellaisia lääkkeitä ja lääketieteellisiä hoitoja, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövallan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu, on kielletty;
- g) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa aiheuttaa fyysistä tai moraalista haittaa alaikäisille. Sen vuoksi siinä ei saa suoraan kehottaa alaikäisiä ostamaan tai vuokraamaan tuotetta tai palvelua käyttämällä hyväksi heidän kokemattomuuttaan tai hyväuskoisuuttaan, rohkaista suoraan heitä suostuttelemaan vanhempiaan tai muita henkilöitä ostamaan mainostettuja tavaroita tai palveluja, käyttää hyväksi erityistä luottamusta, jota alaikäiset tuntevat vanhempiaan, opettajiaan tai muita henkilöitä kohtaan, eikä näyttää perusteettomasti alaikäisiä vaarallisissa tilanteissa.

2. **Jäsenvaltioita kannustetaan käyttämään yhteissääntelyä ja edistämään itsesääntelyä 4 a artiklan 1 kohdassa säädettyjen käytännesääntöjen avulla. Ne koskevat lastenohjelmiin liittyvää tai sisältyvää epäasiallista audiovisuaalista kaupallista viestintää elintarvikkeista ja juomista, jotka sisältävät ravitsemuksellisia tai fysiologisia vaikutuksia omaavia ravintoaineita ja ainesosia, erityisesti rasvoja, tyydyttyneitä rasvoja, transrasvahappoja, suolaa tai natriumia sekä sokereita, joiden osuus kokonaisruokavaliosta ei suositusten mukaan saisi olla liiallinen.**

Näillä käytännesäännöillä on pyrittävä rajoittamaan tuloksekkaasti alaikäisten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee runsaasti suolaa, sokereita tai rasvaa sisältäviä elintarvikkeita ja juomia tai joka muulla tavoin ei sovi yhteen kansallisten tai kansainvälisten ravinto-ohjeiden kanssa. Näillä käytännesäännöillä on myös varmistettava se, että audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei painoteta tällaisten elintarvikkeiden ja juomien ravitsemuksellisten näkökohtien myönteisyyttä.

3. **Jäsenvaltioita kannustetaan käyttämään yhteissääntelyä ja edistämään itsesääntelyä 4 a artiklan 1 kohdassa säädetyillä käytännesäännöillä, jotka koskevat epäasiallista audiovisuaalista kaupallista viestintää alkoholijuomista. Näillä käytännesäännöillä on pyrittävä rajoittamaan tuloksekkaasti alaikäisten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee alkoholijuomia.**
4. **Komissio kannustaa vaihtamaan parhaita käytäntöjä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista itse- ja yhteissääntelyä koskevista käytännesäännöistä.**
- 4a. **Jäsenvaltiot ja komissio voivat edistää itsesääntelyä 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin tason käytännesääntöjen avulla.**

10 artikla

1. Audiovisuaalisten mediapalvelujen tai ohjelmien, jotka ovat sponsoroituja, on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) niiden sisältöön tai televisiolähetysten osalta niiden lähetysaikaan ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;

- b) niissä ei saa suoraan kannustaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, **erityisesti tekemällä myynninedistämiseen tähtääviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin;**¹⁷
- c) katsojille on ilmoitettava selvästi sponsorointisopimuksen olemassaolosta. Sponsoroidut ohjelmat on selkeästi yksilöitävä sellaisiksi käyttämällä ohjelmien kannalta asianmukaisesti sponsorin nimeä, tunnusta ja/tai muuta symbolia, kuten viittausta sponsorin tuotteisiin tai palveluihin, taikka selvästi erottuvaa sponsoroinnin ilmaisevaa merkkiä ohjelmien alussa, aikana ja/tai lopussa.
2. Yritykset, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden **ja direktiivin 2014/40/EU 20 artiklassa tarkoitettujen muiden tupakkatuotteiden sekä sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden** valmistus tai myynti, eivät saa sponsoroida audiovisuaalisia mediapalveluja tai ohjelmia.
3. Yritykset, joiden toimintaan kuuluu lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen valmistaminen tai myynti, voivat sponsoroiduissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa tai ohjelmissa tehdä tunnetuksi yrityksen nimeä tai edistää sen julkista kuvaa, mutta eivät saa edistää sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen myyntiä, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövallan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu.
4. Uutis- ja ajankohtaisohjelmat eivät saa olla sponsoroituja. Jäsenvaltiot voivat niin halutessaan päättää kieltää sponsorin tunnuksen esittämisen lastenohjelmien, dokumenttiohjelmien ja uskonnollisten ohjelmien aikana.

¹⁷ ***Muutetaan johdanto-osan 14 kappale seuraavasti:*** "Sponsorointi on tärkeä keino rahoittaa audiovisuaalisia mediapalveluja tai ohjelmia samalla kun edistetään oikeus- tai luonnollisen henkilön nimeä, tavaramerkkiä, imagoa, toimintaa tai tuotteita. Sponsorointi-ilmoituksissa olisi edelleen selvästi ilmoitettava katsojille sponsorointisopimuksen olemassaolosta. Sponsoroitujen ohjelmien sisältöön ei saisi vaikuttaa siten, että se vaikuttaa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoajan toimitukselliseen riippumattomuuteen."

1. Jäljempänä olevaa 2, 3 ja 4 kohtaa sovelletaan ainoastaan 19 päivän joulukuuta 2009 jälkeen tuotettuihin ohjelmiin.
2. Tuotesijoittelu on sallittu kaikissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa lukuun ottamatta uutis- ja ajankohtaisohjelmia, kuluttaja-asioiden ohjelmia, uskonnollisia ohjelmia ja lastenohjelmia.¹⁸
3. Tuotesijoittelua sisältävien ohjelmien on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
 - a) niiden sisältöön ja lähetysajan organisointiin (televisiolähetysten osalta) tai ohjelmaluettelon organisointiin (tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta) ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;
 - b) niissä ei saa suoraan kannustaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, erityisesti tekemällä myynninedistämiseen tähtääviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin;
 - ba) niissä ei saa aiheettomasti korostaa kyseistä tuotetta;

¹⁸ *Muutetaan johdanto-osan 16 kappale seuraavasti:* "Tuotesijoittelua ei saisi kuitenkaan sallia uutis- ja ajankohtaisohjelmissa, kuluttaja-asioiden ohjelmissa, uskonnollisissa ohjelmissa eikä lastenohjelmissa. On näyttöä siitä, että tuotesijoittelu ja ohjelmiin sisällytetyt mainokset voivat vaikuttaa lasten käyttäytymiseen, sillä lapset eivät usein pysty tunnistamaan kaupallista sisältöä. Tämän vuoksi on edelleen tarpeen kieltää tuotesijoittelu lastenohjelmissa. Kuluttaja-asioiden ohjelmat ovat ohjelmia, jotka tarjoavat katsojille neuvontaa tai arvosteluja ostettavista tuotteista ja palveluista. Tuotesijoittelun salliminen tällaisissa ohjelmissa hämärtäisi mainonnan ja toimituksellisen sisällön välistä eroa katsojille, joilla on oikeus odottaa aitoa ja vilpitöntä tuotteiden tai palvelujen arviointia tällaisissa ohjelmissa."

- c) **Tuotesijoittelua sisältävistä ohjelmista on ilmoitettava selvästi katsojille yksilöimällä ne asianmukaisesti sellaisiksi ohjelman alussa ja lopussa sekä, katsojien mahdollisten väärinkäsitysten välttämiseksi, ohjelman alettua uudelleen mainoskatkon jälkeen.**

Jäsenvaltiot voivat luopua c alakohdassa esitetyistä vaatimuksista lukuun ottamatta ohjelmia, jotka mediapalvelun tarjoaja tai kyseisen mediapalvelun tarjoajan sidosyritys on tuottanut tai tilannut.

4. Ohjelmat eivät saa missään tapauksessa sisältää

- a) **savukkeiden ja direktiivin 2014/40/EU 20 artiklassa tarkoitettujen muiden tupakkatuotteiden sekä sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden tuotesijoittelua tai sellaisten yritysten tuotteiden tuotesijoittelua, joiden pääasiallisena toimintana on näiden tuotteiden valmistus tai myynti;**
- b) **sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen tuotesijoittelua, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu.**

- 1. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien tarjoamat ohjelmat, jotka voivat haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, saatetaan tarjolle ainoastaan tavalla, jolla varmistetaan, etteivät alaikäiset normaalisti kuule tai näe näitä ohjelmia. Tällaisiin toimenpiteisiin voivat sisältyä lähetysajan valinta, iäntarkistuskeinot tai muut tekniset toimenpiteet. Niiden on oltava oikeassa suhteessa ohjelman mahdolliseen haittaan.**

Haitallisimpaan sisältöön, kuten pornografiaan ja perusteettomaan väkivaltaan, on sovellettava tiukkoja pääsyn valvontatoimenpiteitä, kuten salausta ja tehokasta sisällönsuodatusta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin hyväksyä tiukempiakin toimenpiteitä.¹⁹

Komissio voi kannustaa mediapalvelujen tarjoajia vaihtamaan parhaita käytäntöjä yhteissääntelyjärjestelmiin liittyvistä käytännesäännöistä. Jäsenvaltiot ja komissio voivat tarvittaessa edistää itsesääntelyä 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin tason käytännesääntöjen avulla.

¹⁹ *Lisätään uusi johdanto-osan kappale:* "Televisiolähetyspalveluihin sovellettavia asianmukaisia alaikäisiä suojelevia toimenpiteitä olisi sovellettava myös tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin. Tämän tarkoituksena on nostaa suojelun tasoa. Koska yhdenmukaistaminen koskee vähimmäistasoa, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tiukemman suojan sisällölle, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä. Haitallisimpaan sisältöön, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä mutta joka ei välttämättä ole rikollista, olisi sovellettava kaikista tiukimpia toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että tällainen sisältö on vain aikuisten saatavilla."

- 1a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelujen tarjoajat antavat katsojille riittävät tiedot sisällöstä, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä. Tätä varten mediapalvelujen tarjoajien on käytettävä järjestelmää, jossa kuvataan audiovisuaalisen mediapalvelun mahdollisesti haitallista sisältöä.²⁰

Jäsenvaltioita kannustetaan käyttämään 4 a artiklan 1 kohdassa säädettyä yhteissääntelyä tämän kohdan täytäntöönpanoa varten.

Komissio kannustaa mediapalvelujen tarjoajia vaihtamaan parhaita käytäntöjä yhteissääntelyyn liittyvistä käytännesäännöistä.

- 1b. Jäsenvaltioiden on kannustettava 1 ja 1 a kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi toteuttamaan politiikkoja ja järjestelmiä medialukutaidon kehittämiseksi.

Jäsenvaltiot ja komissio voivat edistää itsesääntelyä 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin tason käytännesääntöjen avulla.

²⁰ *Muutetaan johdanto-osan 9 kappale seuraavasti:* "Jotta katsojat, muun muassa vanhemmat ja alaikäiset, voisivat tehdä tietoon perustuvia päätöksiä esitettävästä sisällöstä, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajilta edellytetään riittävien tietojen antamista sisällöstä, joka voi haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä. Tämä voitaisiin toteuttaa esimerkiksi sisällön luonteen ilmaisevien kuvausten (deskriptoreiden) järjestelmällä, äänimerkkinä annetulla varoituksella, näkyvällä tunnusmerkillä tai jollakin muulla keinolla, jolla kuvataan sisällön luonnetta."

IV LUKU

[poistettu]

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat varaavat eurooppalaisille teoksille vähintään 30 prosentin osuuden ohjelmaluetteloissaan ja varmistavat näiden teosten näkyvyyden.²¹

²¹ ***Muutetaan johdanto-osan 21 kappale seuraavasti:*** "Tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien olisi edistettävä eurooppalaisten teosten tuotantoa ja jakelua varmistamalla, että niiden ohjelmaluettelot sisältävät tietyn vähimmäisosuuden eurooppalaisia teoksia ja että kyseisille teoksille annetaan riittävästi näkyvyyttä. **Näkyvyydellä tarkoitetaan eurooppalaisten teosten edistämistä helpottamalla niiden saatavuutta. Näkyvyys voidaan varmistaa eri keinoin: Määrätty osa eurooppalaisia teoksia voi olla saatavilla palvelun kotisivulla, osa palvelua voi olla hakuväline, jolla voidaan hakea eurooppalaisia teoksia, eurooppalaisia teoksia voidaan käyttää palvelun kampanjoissa tai eurooppalaisten teosten vähimmäisosuutta voidaan edistää ohjelmaluettelosta esimerkiksi käyttämällä bannereita tai vastaavia välineitä."**

2. Jos jäsenvaltiot velvoittavat lainkäyttövaltaansa kuuluvat mediapalvelujen tarjoajat osallistumaan eurooppalaisten teosten tuotannon rahoitukseen, myös sisältöön tehtävien suorien sijoitusten ja kansallisiin rahastoihin suoritettavien osuuksien avulla, ne voivat myös edellyttää tällaisia rahoitusosuuksia mediapalvelujen tarjoajilta, joiden kohdeyleisöt sijaitsevat niiden alueella mutta jotka ovat sijoittautuneet muihin jäsenvaltioihin. Tällöin rahoitusosuuden on perustuttava ainoastaan kohdejäsenvaltioissa saatuihin tuloihin. Jos jäsenvaltio, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, määrää suoritettavaksi tällaisen rahoitusosuuden, sen on otettava huomioon mahdolliset kohdejäsenvaltioiden määräämät rahoitusosuudet.²² Rahoitusosuuksissa on noudatettava unionin oikeutta ja erityisesti valtioneuvoston päätöksiä.
3. Jäsenvaltioiden on annettava viimeistään [päivämäärä – viimeistään kolme vuotta hyväksymisestä] sekä sen jälkeen kahden vuoden välein komissiolle kertomus 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanosta.

²² *Muutetaan johdanto-osan 24 kappale seuraavasti:* "Kun jäsenvaltiot määräävät rahoitusosuuksia **mediapalvelujen** tarjoajille, tällaisilla osuuksilla **olisi** pyrittävä edistämään eurooppalaisia teoksia asianmukaisesti välttämällä riskit osuuksien kaksinkertaisesta veloittamisesta **mediapalveluntarjoajilta**. Tämä tarkoittaa sitä, että jos jäsenvaltio, johon **mediapalveluntarjoaja** on sijoittautunut, määrää rahoitusosuuden, sen **olisi** otettava huomioon mahdolliset kohdejäsenvaltioiden määräämät rahoitusosuudet."

4. Komissio antaa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja riippumattoman tutkimuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevan kertomuksen, jossa se ottaa huomioon markkinoiden ja teknologian kehityksen sekä kulttuurisen monimuotoisuuden tavoitteen.
5. Edellä 1 kohdassa asetettua velvoitetta ja 2 kohdan mukaista vaatimusta mediapalvelujen tarjoajien kohdeyleisöstä muissa jäsenvaltioissa ei sovelleta mediapalveluntarjoajiin, joilla on pieni liikevaihto tai pieni yleisö. Jäsenvaltiot voivat myös luopua kyseisistä velvoitteista tai vaatimuksista tapauksissa, joissa ne mediapalvelujen luonteen tai teeman vuoksi olisivat käytännössä mahdottomia tai perusteettomia.²³
- 5a. Komissio antaa ohjeita 1 kohdassa tarkoitettua eurooppalaisten teosten osuuden laskemista ja 5 kohdassa tarkoitettua pienen yleisön ja pienen liikevaihdon määrittämistä varten yhteyskomiteaa kuultuaan.

²³

Muutetaan johdanto-osan 25 kappale seuraavasti: "Jotta varmistettaisiin, etteivät eurooppalaisten teosten edistämistä koskevat velvoitteet heikennä markkinakehitystä ja että uudet toimijat pääsevät markkinoille, kyseisiä vaatimuksia ei saisi soveltaa yrityksiin, joiden läsnäolo markkinoilla ei ole merkittävä. Tämä koskee erityisesti yrityksiä, joilla on **pieni liikevaihto** ja pieni yleisö. **Pieni yleisö voidaan määritellä esimerkiksi katseluajan tai myynnin perusteella palvelun luonteesta riippuen, kun taas pienen liikevaihdon määrittämisessä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden audiovisuaalialan markkinoiden kokoerot.** Tällaisten vaatimusten asettaminen voi olla epäasianmukaista myös tapauksissa, joissa ne tilattavien mediapalvelujen luonteen tai teeman vuoksi olisivat käytännössä mahdottomia tai perusteettomia."

V LUKU

SÄÄNNÖKSET, JOTKA KOSKEVAT YKSINOIKEUKSIA JA LYHYITÄ UUTISIA TELEVISIOLÄHETYSTOIMINNASSA

14 artikla

1. Kukin jäsenvaltio voi toteuttaa unionin oikeuden mukaisesti toimenpiteitä varmistaakseen, että sen lainkäyttövallan piiriin kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät lähetä yksinoikeudella tapahtumia, joilla kyseinen jäsenvaltio katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä, siten, että merkittävää osaa jäsenvaltion yleisöstä estetään seuraamasta näitä tapahtumia suorana tai nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta. Jos näin tapahtuu, kyseisen jäsenvaltion on laadittava luettelo sellaisista kansallisista tai muista kuin kansallisista tapahtumista, joilla se katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä. Näin menetellessään jäsenvaltion on toimittava selkeästi ja avoimesti sekä hyvissä ajoin. Sen on myös määritettävä, onko ohjelma näistä tapahtumista lähetettävä kokonaan tai osittain suorana lähetyksenä vai, jos se on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista objektiivisista syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetyksenä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä 1 kohdan nojalla toteutetuista tai toteutettavista toimenpiteistä. Komissio tarkistaa kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta, että toimenpiteet ovat unionin oikeuden mukaisia, ja ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille. Komissio pyytää lausunnon 29 artiklan nojalla perustetulta yhteyskomitealta. Se julkaisee toteutetut toimenpiteet viipymättä Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja vähintään kerran vuodessa yhdistetyn luettelon jäsenvaltioiden toteuttamista toimenpiteistä.
3. Jäsenvaltioiden on lainsäädäntönsä puitteissa asianmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät käytä 30 päivän heinäkuuta 2007 jälkeen hankkimiaan yksinoikeuksia tavalla, joka estää merkittävää osaa toisen jäsenvaltion yleisöstä seuraamasta tapahtumia, jotka toinen jäsenvaltio on nimennyt 1 ja 2 kohdan mukaisesti kokonaan tai osittain suorana lähetyksenä lähetettäväksi tai, jos se on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista objektiivisista syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta lähetettäväksi 1 kohdan mukaisesti.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionin alueelle sijoittautuneet lähetystoiminnan harjoittajat voivat saada lyhyitä uutisraportteja varten käyttöönsä tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin aineistoa yleisöä suuresti kiinnostavista tapahtumista, jotka niiden lainkäyttövaltaan kuuluva lähetystoiminnan harjoittaja lähettää yksinoikeudella.
2. Jos käyttöoikeutta pyytäneen lähetystoiminnan harjoittajan kanssa samaan jäsenvaltioon sijoittautunut toinen lähetystoiminnan harjoittaja on saanut yksinoikeudet yleisöä suuresti kiinnostavaan tapahtumaan, käyttöoikeutta on pyydettävä viimeksi mainitulta lähetystoiminnan harjoittajalta.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava aineiston käyttöön saaminen sallimalla, että lähetystoiminnan harjoittajat voivat valita vapaasti lyhyitä otteita lähetyksestä huolehtivan lähetystoiminnan harjoittajan signaalista edellyttäen, että ne ainakin nimeävät aineistonsa lähteen, jollei tämä käytännön syistä ole mahdotonta.

4. Vaihtoehtona 3 kohdalle jäsenvaltio voi ottaa käyttöön jonkin vastaavan järjestelmän, jolla aineiston käyttöön saaminen tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin varmistetaan toisin keinoin.
5. Lyhyitä otteita voidaan käyttää yksinomaan yleisissä uutisohjelmissa ja niitä saa tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa käyttää vain, jos sama mediapalvelun tarjoaja tarjoaa saman ohjelman myöhemmin nauhoitettuna.
6. Jäsenvaltioiden on, rajoittamatta 1–5 kohdan soveltamista, varmistettava oikeusjärjestelmiensä ja -käytäntöjensä mukaisesti, että tällaisten lyhyiden otteiden tarjoamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja ehdot, erityisesti mahdollisten korvausjärjestelyjen, lyhyiden otteiden enimmäispituuden ja niiden lähettämistä koskevien aikarajojen osalta, on määriteltä. Jos korvaus suoritetaan, se ei saa ylittää käyttöön saamisesta suoraan aiheutuneita lisäkustannuksia.

VI LUKU

TELEVISIO-OHJELMIEN JAKELUN JA TUOTANNON EDISTÄMINEN

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisin keinoin, että lähetystoiminnan harjoittajat varaavat eurooppalaisille teoksille suurimman osan lähetyssajastaan, johon ei lueta uutisille, urheilutapahtumille, kilpailunomaisille viihdeohjelmille, mainoksille, tekstitelevisiopalveluille ja teleostoslähetyksille varattua aikaa. Tämä osuus olisi saavutettava asteittain noudattaen tarkoituksenmukaisia perusteita ottaen huomioon lähetystoiminnan harjoittajan tiedonvälityksellisen, kasvatuksellisen, kulttuurisen ja viihteen välitykseen liittyvän vastuun katsojia kohtaan.
2. Jos 1 kohdassa säädettyä osuutta ei voida saavuttaa, osuus ei saa olla pienempi kuin kyseisen jäsenvaltion keskimääräinen osuus vuonna 1988.

Kuitenkin Kreikan ja Portugalin osalta vuosi 1988 korvataan vuodella 1990.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 3 päivästä lokakuuta 1991 alkaen joka toinen vuosi kertomus tämän artiklan ja 17 artiklan soveltamisesta.

Kertomuksessa on erityisesti oltava tilastollinen selvitys siitä, miten tässä artiklassa ja 17 artiklassa tarkoitetut osuudet ovat toteutuneet kunkin kyseessä olevan jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan televisio-ohjelman osalta, ja jos osuutta ei ole saavutettu, kussakin tapauksessa syy tähän sekä toteutetut ja suunnitellut toimenpiteet osuuden saavuttamiseksi.

Komissio antaa kertomukset tiedoksi muille jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille ja liittää tarvittaessa oheen lausunnon. Komissio huolehtii siitä, että tätä artiklaa ja 17 artiklaa sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräysten mukaisesti. Komissio voi ottaa lausunnossaan huomioon erityisesti kehityksen aikaisempiin vuosiin nähden, ensilähetysten osuuden ohjelmistosta, uusien lähetystoiminnan harjoittajien erityisolosuhteet ja niiden maiden erityistilanteen, joissa on pieni tuotantokapasiteetti tai suppea kielialue.

17 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava mahdollisuuksien mukaan ja aiheellisin keinoin, että lähetystoiminnan harjoittajat varaavat vähintään 10 prosenttia lähetysajastaan, johon ei lueta uutisille, urheilutapahtumille, kilpailunomaisille viihdeohjelmille, mainoksille, tekstitelevisiopalveluille ja teleostoslähetyksille varattua aikaa, tai vaihtoehtoisesti, jäsenvaltion harkinnan mukaan, vähintään 10 prosenttia ohjelmistobudjetistaan eurooppalaisille, lähetystoiminnan harjoittajista riippumattomien tuottajien valmistamille teoksille. Tämä osuus olisi saavutettava asteittain noudattaen tarkoituksenmukaisia perusteita ottaen huomioon lähetystoiminnan harjoittajan tiedonvälityksellisen, kasvatuksellisen, kulttuurisen ja viihteen välitykseen liittyvän vastuun katsojia kohtaan. Se on saavutettava varaamalla asianmukainen osuus uusille ohjelmille eli ohjelmille, jotka lähetetään viiden vuoden kuluessa niiden valmistumisesta.

18 artikla

Tätä lukua ei sovelleta paikallisille yleisöille tarkoitettuihin televisiolähetysiin, joita ei lähetetä kansallisessa televisioverkossa.

VII LUKU

TELEVISIOMAINONTA JA TELEOSTOSLÄHETYKSET

19 artikla

1. Televisiomainonnan ja teleostoslähetysten on oltava helposti tunnistettavissa ja erotettavissa toimituksellisesta sisällöstä. Televisiomainonta ja teleostoslähetykset on erotettava selvästi muista ohjelmapalveluista kuva- ja/tai äänitunnuksella ja/tai tilan käyttöön liittyvin keinoin, sanotun kuitenkin rajoittamatta uusien mainostekniikoiden käyttöä.
2. Yksittäiset mainospalat ja teleostosesitykset ovat muutoin kuin urheilutapahtumien lähetysten yhteydessä sallittuja ainoastaan poikkeuksellisesti.

20 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoitettaessa televisiomainoksia tai teleostoslähetysä ohjelmien keskelle ohjelmien eheys ei kärsi ohjelman luonnolliset tauot sekä ohjelman kesto ja luonne huomioon ottaen, eikä oikeuksien haltijoiden oikeuksia loukata.

2. **Televisiota varten tehtyjen elokuvien – lukuun ottamatta sarjoja, sarjafilmejä ja dokumenttiohjelmia – elokuvateosten ja uutisohjelmien lähetyksen saa keskeyttää televisiomainoksilla ja/tai teleostoslähetyksillä kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti.** Lastenohjelmien lähetyksen saa keskeyttää mainoksilla ja/tai teleostoslähetyksillä kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti edellyttäen, että ohjelman aikataulun mukainen kesto on pitempi kuin 30 minuuttia. Uskonnollisten tilaisuuksien lähetyksiin ei saa sijoittaa televisiomainoksia eikä teleostoslähetyksiä.

21 artikla

Sellaisten lääketuotteiden, joilta edellytetään direktiivin 2001/83/EY mukainen markkinoille saattamista koskeva lupa, tarjoaminen teleostoksina ja lääkehoitojen tarjoaminen teleostoksina on kiellettyä.

22 artikla

- 1a. Alkoholijuomien televisiomainonnassa ja teleostoslähetyksissä on noudatettava seuraavia perusteita:
- a) sitä **ei saa** kohdistaa erityisesti alaikäisille, eikä siinä saa varsinkaan kuvata alaikäisiä nauttimassa tällaisia juomia;
 - b) siinä ei saa yhdistää alkoholin käyttöä lisääntyneeseen fyysiseen suoriutuskykyyn tai ajoneuvolla ajamiseen;
 - c) siinä ei saa luoda kuvaa, että alkoholin nauttiminen edistäisi sosiaalista tai seksuaalista menestystä;
 - d) siinä ei saa väittää, että alkoholilla on terapeuttisia ominaisuuksia tai että se piristää, rauhoittaa tai on keino henkilökohtaisten ristiriitojen ratkaisemiseksi;

- e) siinä ei saa kannustaa alkoholin kohtuuttomaan käyttöön tai esittää raittiutta tai kohtuullista käyttöä kielteisessä valossa;
- f) siinä ei saa korostaa korkean alkoholipitoisuuden olevan juomien myönteinen ominaisuus.

1b. Alkoholijuomia koskevan audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän on oltava tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa 1 a kohdassa esitettyjen kriteerien mukaista lukuun ottamatta sponsorointia ja tuotesijoittelua.

23 artikla

- 1. Televisiomainospalojen ja teleostosesitysten osuus klo 6.00:n ja 18.00:n välisenä aikana ei saa olla yli 20 prosenttia kyseisestä ajasta. Televisiomainospalojen ja teleostosesitysten osuus klo 18.00:n ja 0.00:n välisenä aikana ei saa olla yli 20 prosenttia kyseisestä ajasta.²⁴**

²⁴ ***Muutetaan johdanto-osan 19 kappale seuraavasti: "On tärkeää, että lähetystoiminnan harjoittajat saavat enemmän joustavuutta ja voivat päättää ajankohdista, joihin mainonta sijoitetaan, jotta voidaan maksimoida mainostajien kysyntä ja katsojien virta. Näin ollen klo 6.00:n ja 18.00:n väliseksi ajaksi mainosten osuuden rajoittaminen 20 prosenttiin olisi laskettava tämän ajanjakson pohjalta. Samalla tavoin klo 18.00:n ja 0.00:n väliseksi ajaksi mainosten osuuden rajoittaminen 20 prosenttiin olisi laskettava tämän ajanjakson pohjalta.***

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta

- a) lähetystoiminnan harjoittajan ilmoituksiin, jotka koskevat sen omia ohjelmia ja niihin suoraan liittyviä oheistuotteita tai muiden samaan mediaryhmään kuuluvien yhteisöjen ohjelmia;
- b) sponsorointi-ilmoituksiin;
- c) tuotesijoitteluun;
- ca) neutraaleihin ruutuihin toimituksellisen sisällön ja televisiomainosten ja teleostosesitysten välillä sekä yksilöllisten mainospalojen välillä.²⁵

24 artikla

Teleostoslähetykset on yksilöitävä selkeästi kuva- ja äänitunnuksella, ja niiden yhtäjaksoisen keston on oltava vähintään 15 minuuttia.

25 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan soveltuvien osin televisiokanaviin, jotka on tarkoitettu yksinomaan mainontaa ja teleostoslähetyksiä varten sekä televisiokanaviin, jotka on tarkoitettu yksinomaan oman toiminnan edistämistä varten.

Edellä VI lukua sekä 20 artiklaa ja 23 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta kyseisiin kanaviin.

²⁵ *Lisätään uusi johdanto-osan kappale: "Neutraalit ruudut erottavat toimituksellisen sisällön televisiomainoksista ja teleostosesityksistä sekä yksilöllisistä mainospaloista. Niiden ansiosta katsoja voi selvästi erottaa, milloin tietyn tyyppinen audiovisuaalinen sisältö päättyy ja toisenlainen alkaa. On tarpeen selventää, että neutraalit ruudut jätetään televisiomainonnalle asetetun määrällisen rajoituksen ulkopuolelle. Tämän tarkoituksena on varmistaa, että neutraaleihin ruutuihin käytetty aika ei vaikuta mainoksiin käytettävään aikaan ja että mainoksista saataviin tuloihin ei kohdistu negatiivisia vaikutuksia."*

26 artikla

Jäsenvaltiot voivat unionin oikeuden huomioon ottaen asettaa muita kuin 20 artiklan 2 kohdassa ja 23 artiklassa säädettyjä edellytyksiä sellaisten yksinomaan kansalliselle alueelle tarkoitettujen televisiolähetysten osalta, joita yleisö ei voi vastaanottaa suoraan tai välillisesti yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan soveltamista.

27 artikla

[poistettu]

IX LUKU

VASTINEOIKEUS TELEVISIOLÄHETYSTOIMINNASSA

28 artikla

1. Kansallisuudesta riippumatta jokaisella luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä, jonka oikeutettuja etuja, varsinkin mainetta ja kunniaa, on vahingoitettu esittämällä virheellisiä väitteitä televisio-ohjelmassa, on oltava oikeus vastineeseen tai vastaavaan oikaisukeinoon, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden siviili-, hallinto- tai rikosoikeutta koskevien säännösten soveltamista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei oikeutta vastineeseen tai vastaavaan oikaisukeinoon estetä asettamalla kohtuuttomia ehtoja tai edellytyksiä. Vastine on lähetettävä kohtuullisessa ajassa perustellun pyynnön esittämisen jälkeen ja sille lähetykselle, johon vastinepyynnössä viitataan, soveltuvaan aikaan ja soveltuvalla tavalla.
2. Vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen on oltava käytettävissä kaikkien jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvien lähetystoiminnan harjoittajien osalta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen luomiseksi ja määritettävä niiden käyttämisessä noudatettavat menettelyt. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että oikaisukeinojen käyttöön varataan riittävä aika ja että menettelyt ovat sellaiset, että vastineoikeutta tai vastaavia oikaisukeinoja voivat asianmukaisesti käyttää muissa jäsenvaltioissa asuvat tai niihin sijoittautuneet luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt.
4. Pyyntö saada käyttää vastineoikeutta tai vastaavia oikaisukeinoja voidaan hylätä, jos vastineeseen ei 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti ole perusteita, jos se käsittäisi rangaistavan teon, jos se saattaisi lähetystoiminnan harjoittajan siviilioikeudelliseen vastuuseen tai jos se olisi hyvien tapojen vastainen.
5. On säädettävä menettelyistä, joilla vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen käyttöä koskevat riidat voidaan saattaa tuomioistuimen tutkittaviksi.

IX a LUKU

VIDEONJAKOALUSTOJEN PALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

28 a artikla

1. **Rajoittamatta direktiivin 2000/31/EY 14 ja 15 artiklan soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat videonjakoalustojen tarjoajat toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet**
 - a) **alaikäisten suojelemiseksi ohjelmilta, käyttäjien tuottamilta videoilta ja audiovisuaaliselta kaupalliselta viestinnältä, jotka saattavat haitata heidän fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystään;**
 - b) **yleisön suojelemiseksi ohjelmilta, käyttäjien tuottamilta videoilta ja audiovisuaaliselta kaupalliselta viestinnältä, jotka sisältävät yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu ihmisryhmään tai tällaisen ryhmän jäsenen sukupuolen, rodun tai etnisen alkuperän, kansallisuuden, uskonnon tai vakaumuksen, vammaisuuden, iän tai seksuaalisen suuntautumisen perusteella;**

ba) yleisön suojelemiseksi ohjelmilta, käyttäjien tuottamilta videoilta ja audiovisuaaliselta kaupalliselta viestinnältä, jotka sisältävät terrorismintorjuntadirektiivin (EU) 2017/541 5 artiklassa tarkoitettua julkista yllytystä terrorismirikokseen;

- 1a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että videonjakoalustojen tarjoajat noudattavat 9 artiklan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia markkinoimansa, myymänsä tai järjestämänsä audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän osalta. Ottaen huomioon, että videonjakoalustojen tarjoajat valvovat vain rajoitetusti sellaista audiovisuaalista kaupallista viestintää, joita ne eivät itse markkinoi, myy tai järjestä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että videonjakoalustojen tarjoajat toteuttavat tarvittavat toimenpiteet 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi.**
- 2. Se, mitkä ovat asianmukaisia toimenpiteitä 1 ja 1 a kohdan soveltamiseksi, määritetään ottaen huomioon kyseessä olevan sisällön luonne, siitä mahdollisesti aiheutuva haitta, suojeltavien henkilöiden luokan ominaisuudet sekä kyseeseen tulevat oikeudet ja oikeutetut edut, mukaan lukien videonjakoalustojen tarjoajien sekä sisällön luoneiden ja/tai videonjakoalustalle ladanneiden käyttäjien oikeudet ja oikeutetut edut samoin kuin yleinen etu. Toimenpiteiden on oltava toteutettavissa ja oikeasuhteisia, ja niissä on otettava huomioon videonjakoalustan palvelun koko ja tarjotun palvelun luonne.**

Tällaisten toimenpiteiden on, tapauksen mukaan, sisällettävä seuraavat:

- a) sisällytetään videonjakoalustojen palveluja koskeviin toimintaehtoihin seuraavat vaatimukset ja sovelletaan niitä: vaatimukset olla yllyttämättä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun väkivaltaan tai vihaan ja olla yllyttämättä julkisesti 1 kohdan ba alakohdassa tarkoitettuun terrorismirikokseen 6 artiklan mukaisesti sekä sellaista sisältöä koskevat vaatimukset, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti;**
- aa) sisällytetään videonjakoalustojen palveluja koskeviin toimintaehtoihin 9 artiklan 1 kohdan vaatimukset sellaista audiovisuaalista kaupallista viestintää varten, jota videonjakoalustojen tarjoajat eivät markkinoi, myy tai järjestä, ja sovelletaan näitä vaatimuksia;**
- b) otetaan käyttöön ja ylläpidetään mekanismeja, joilla videonjakoalustojen käyttäjät voivat ilmiäntää tai ilmoittaa kyseiselle videonjakoalustan tarjoajalle sen alustalle tallennetun 1 kohdassa tarkoitetun sisällön;**
- c) otetaan käyttöön ja ylläpidetään videonjakoalustojen käyttäjien iäntarkistusjärjestelmiä sellaiselle sisällölle, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä;**
- d) otetaan käyttöön ja ylläpidetään järjestelmiä, joiden avulla videonjakoalustojen käyttäjät voivat antaa arvion 1 kohdassa tarkoitetulle sisällölle;**

- e) **tarjotaan käyttöön sisällönsuodatusjärjestelmiä sisällölle, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä;**
 - f) **otetaan käyttöön ja ylläpidetään järjestelmiä, joiden avulla videonjakoalustojen tarjoajat selittävät videonjakoalustojen käyttäjille, miten b alakohdassa tarkoitetut ilmiannot ja ilmoitukset on otettu huomioon;**
 - fa) **säädetään tehokkaista toimenpiteistä ja välineistä medialukutaitoa varten ja lisätään käyttäjien tietoisuutta niistä.**
- 3. Jäsenvaltioita kannustetaan käyttämään 4 a artiklan 1 kohdassa säädettyä yhteissääntelyä 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanoa varten.**
- 3a. Jotta tämän artiklan täytäntöönpano olisi tuloksekasta ja johdonmukaista, komission olisi yhteyskomiteaa kuultuaan tarvittaessa annettava ohjeita 1 artiklan aa kohdan iii alakohdan käytännön soveltamista varten.**
- 4. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarvittavat mekanismit, joilla arvioidaan videonjakoalustojen tarjoajien toteuttamien 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden asianmukaisuus. Jäsenvaltioiden on annettava toimenpiteiden arviointi kansallisten sääntelyviranomaisten tehtäväksi.**

5. Jäsenvaltiot voivat määrätä videonjakoalustojen tarjoajille toimenpiteitä, jotka ovat yksityiskohtaisempia tai tiukempia kuin 2 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet. Tällaisia toimenpiteitä määrätessään jäsenvaltioiden on noudatettava sovellettavan unionin lainsäädännön vaatimuksia, kuten direktiivin 2000/31/EY 14 ja 15 artiklassa tai direktiivin 2011/93/EU 25 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on valitus- ja oikeussuojamenettelyjä, jotta voidaan ratkaista käyttäjien ja videonjakoalustojen tarjoajien väliset riidat, jotka liittyvät 1 ja 2 kohdan soveltamiseen.
- 6a. Jäsenvaltioiden on kannustettava 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi toteuttamaan politiikkoja ja järjestelmiä medialukutaidon kehittämiseksi.
7. Komissio kannustaa videonjakoalustojen tarjoajia vaihtamaan parhaita käytäntöjä 3 kohdassa tarkoitettuun yhteissääntelyyn liittyvistä käytännesäännöistä.
8. Jäsenvaltiot ja komissio voivat edistää itsesääntelyä 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin tason käytännesääntöjen avulla.

28 b artikla

- 1. Tässä direktiivissä katsotaan, että videonjakoalustan tarjoaja, joka on direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla sijoittautunut jonkin jäsenvaltion alueelle, kuuluu kyseisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan.

- 1. Videonjakoalustan tarjoajan, joka ei ole -1 kohdan nojalla sijoittautunut jäsenvaltion alueelle, katsotaan tässä direktiivissä olevan sijoittautunut jäsenvaltion alueelle, jos kyseisellä videonjakoalustan tarjoajalla**
- a) on kyseisen jäsenvaltion alueelle sijoittautunut emoyritys tai tytäryritys; tai**
 - b) se on osa ryhmää, jonka jokin toinen yritys on sijoittautunut kyseisen jäsenvaltion alueelle.**

Tässä artiklassa tarkoitetaan

- a) 'emoyrityksellä' direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 9 alakohdassa määriteltyä emoyritystä;**
 - b) 'tytäryrityksellä' direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä;**
 - c) 'ryhmällä' emoyritystä, kaikkia sen tytäryrityksiä ja kaikkia muita yrityksiä, jotka ovat osa ryhmää.**
- 1a. Sovellettaessa 1 kohtaa tapauksissa, joissa emoyritys, tytäryritys tai muut ryhmän yritykset ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, videonjakoalustan tarjoajan katsotaan sijoittautuneen emoyrityksen sijoittautumisjäsenvaltioon, tai jos emoyritys ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, tytäryrityksen sijoittautumisjäsenvaltioon, tai jos tytäryritys ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, saman ryhmän muun yrityksen sijoittautumisjäsenvaltioon.**

- 1b. Sovellettaessa 1 a kohtaa tapauksissa, joissa on useita tytäryrityksiä ja kukin niistä on sijoittautunut eri jäsenvaltioon, videonjakoalustojen tarjoajan katsotaan sijoittautuneen siihen jäsenvaltioon, jossa jokin tytäryrityksistä aloitti toimintansa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen. Tapauksissa, joissa on useita muita yrityksiä, jotka ovat osa ryhmää ja kukin niistä on sijoittautunut eri jäsenvaltioon, videonjakoalustojen tarjoajan katsotaan sijoittautuneen siihen jäsenvaltioon, jossa jokin näistä yrityksistä aloitti toimintansa, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen.**
- 1c. Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin 2000/31/EY 3, 14 ja 15 artiklaa videonjakoalustojen tarjoajiin, joiden katsotaan kohdan 1 perusteella sijoittautuneen johonkin jäsenvaltioon.**
- 2. Jäsenvaltioiden on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo alueelleen sijoittautuneista tai sellaisiksi katsottavista videonjakoalustojen tarjoajista ja ilmoitettava, mihin -1 ja 1 kohdassa esitetyistä perusteista niiden lainkäyttövalta perustuu. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämä luettelo sekä mahdolliset päivitykset. Jos luetteloiden välillä on epä johdonmukaisuuksia, komissio ottaa yhteyttä kyseisiin jäsenvaltioihin ratkaisuun pääsemiseksi. Komissio varmistaa, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on pääsy kyseiseen luetteloon. Komissio julkistaa nämä tiedot mahdollisuuksien mukaan.**

X LUKU

YHTEYSKOMITEA

29 artikla

1. Komission alaisuuteen perustetaan yhteyskomitea. Se muodostuu jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajista. Sen puheenjohtajana on komission edustaja, ja se kokoontuu joko puheenjohtajan aloitteesta tai jäsenvaltion valtuuskunnan pyynnöstä.
2. Yhteyskomitean tehtävänä on:
 - a) edistää tämän direktiivin tosiasiallista täytäntöönpanoa neuvottelemalla säännöllisesti sen soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvista käytännön ongelmista ja erityisesti 2 artiklan soveltamisesta sekä mahdollisista muista kysymyksistä, joita koskeva keskustelu katsotaan hyödylliseksi;
 - b) antaa omasta aloitteestaan tai komission pyynnöstä lausuntoja tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa;
 - c) keskustella siitä, mitä kysymyksiä olisi käsiteltävä kertomuksissa, jotka jäsenvaltioiden on annettava 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja kertomusten metodologiasta;
 - d) keskustella niiden säännöllisten neuvottelujen tuloksista, joita komissio käy lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden, tuottajien, kuluttajien, valmistajien, palvelujen tarjoajien ja ammattiliittojen ja luovaa työtä tekevien tahojen kanssa;
 - e) edistää jäsenvaltioiden ja komission välistä tiedonvaihtoa audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelytoimintaa koskevasta tilanteesta ja kehityksestä ottaen huomioon unionin politiikan audiovisuaalialalla sekä asiaan vaikuttavan teknisen kehityksen;

- f) tarkastella kaikkea kyseisellä alalla tapahtuvaa kehitystä, josta keskusteleminen vaikuttaa hyödylliseltä.

XI LUKU

JÄSENVALTIOIDEN SÄÄNTELYVIRANOMAISET TAI -ELIMET

30 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi kansallinen sääntelyviranomainen tai -elin. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ovat oikeudellisesti erillisiä valtiosta ja toiminnallisesti riippumattomia kaikista muista julkisista tai yksityisistä elimistä. Tämä ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta perustaa sääntelyelimiä, jotka suorittavat valvontaa eri aloilla.²⁶

²⁶ *Muutetaan johdanto-osan 33 kappale seuraavasti: "Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden kansalliset sääntelyviranomaiset ovat oikeudellisesti erillisiä valtiosta. Tämä ei saisi kuitenkaan estää jäsenvaltioita suorittamasta valvontaa kansallisen valtiosääntöoikeutensa mukaisesti. Jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisten tai -elinten olisi katsottava saavuttaneen riittävä riippumattomuus, jos ne, mukaan lukien ne sääntelyviranomaiset tai -elimet, jotka on perustettu julkisiksi viranomaisiksi tai elimiksi, ovat toiminnallisesti ja tosiasiallisesti riippumattomia asianomaisesta valtiosta tai muista julkisista tai yksityisistä elimistä. Tämän katsotaan olevan olennaisen tärkeää kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen tekemien päätösten puolueettomuuden varmistamiseksi. Riippumattomuuden vaatimus ei saisi rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta perustaa sääntelyviranomaisia, joilla on valvottavanaan eri aloja, kuten audiovisuaaliala ja televiestintäala. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava tehtäviensä hoitamiseksi tarpeelliset valvontavaltuudet ja voimavarat henkilöstön, asiantuntemuksen ja rahoituksen osalta. Tämän direktiivin mukaisesti perustettujen kansallisten sääntelyviranomaisten toiminnassa olisi noudatettava tiedotusvälineiden moniarvoisuuden, kulttuurisen monimuotoisuuden, kuluttajansuojan, sisämarkkinoiden ja tasapuolinen kilpailun edistämisen tavoitteita."*

2. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet käyttävät valtuuksiaan puolueettomasti ja avoimesti ja noudattaen tämän direktiivin tavoitteita. Kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet eivät saa pyytää tai ottaa vastaan miltään muulta elimeltä ohjeita sellaisten tehtävien hoitamisessa, jotka niille on annettu unionin lainsäädännön täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla. Tämä ei estä kansallisen valtiosääntöoikeuden mukaista valvontaa.**
3. **Sääntelyviranomaisten tai -elinten toimivalta ja valtuudet sekä niiden vastuuvollisuuden toteutuminen on määriteltävä selkeästi kansallisessa lainsäädännössä.**
4. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on riittävät taloudelliset ja henkilöstöresurssit sekä täytäntöönpanovaltuudet, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on erilliset vuotuiset talousarviot, jotka on julkistettava.**
5. **Kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen johtaja tai tätä tehtävää kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen puitteissa hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenet voidaan irtisanoa ainoastaan, jos he eivät enää täytä tehtäviensä hoitamisen edellytyksiä, jotka on vahvistettu etukäteen kansallisella tasolla. Irtisanomispäätös on julkistettava.**
6. *[poistettu]*
7. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella tasolla on käytössä tehokkaat muutoksenhakujärjestelmät. Muutoksenhakuelimen, joka voi olla tuomioistuin, on oltava riippumaton muutoksenhaun asianosaisista.**

Kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen päätös on voimassa, kunnes muutoksenhakuprosessissa on annettu ratkaisu, jollei määrätä väliaikaisia toimenpiteitä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

30 a artikla (uusi)

- 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet toimittaakseen toisilleen sekä komissiolle tiedot, joita tämän direktiivin, erityisesti sen 2, 3 ja 4 artiklan, soveltaminen edellyttää.**
- 2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun niiden kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet saavat niiden lainkäyttövallan piiriin kuulualta mediapalvelun tarjoajalta tiedon, että tämä haluaa tarjota palvelua, joka on kokonaan tai suurimmaksi osaksi suunnattu toisen jäsenvaltion yleisölle, lainkäyttövaltaa käyttävän jäsenvaltion kansallinen sääntelyviranomainen tai -elin ilmoittaa siitä vastaanottavan jäsenvaltion kansalliselle sääntelyviranomaiselle tai -elimelle.**
- 3. Jos vastaanottavan jäsenvaltion sääntelyviranomainen tai -elin lähettää mediapalvelujen tarjoajan toimintaa koskevan pyynnön sen jäsenvaltion sääntelyviranomaiselle tai -elimelle, jonka lainkäyttövaltaan kyseinen palveluntarjoaja kuuluu, viimeksi mainitun sääntelyviranomaisen tai -elimen on tehtävä kaikkensa käsitelläkseen pyynnön kahden kuukauden kuluessa, tämän kuitenkin vaikuttamatta tämän direktiivin nojalla sovellettaviin tiukempiin aikarajoihin. Vastaanottavan jäsenvaltion sääntelyviranomaisen tai -elimen on pyydetessä toimitettava kaikki pyynnön käsittelyssä mahdollisesti auttavat tiedot lainkäyttövaltaa käyttävän jäsenvaltion sääntelyviranomaiselle tai -elimelle.**

1. Perustetaan audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä (ERGA).
2. Se koostuu audiovisuaalisten mediapalvelujen alan kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten edustajista. Komission edustaja osallistuu ERGAn kokouksiin.
3. ERGAn tehtävänä on
 - a) antaa komissiolle teknistä asiantuntemusta audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelyjärjestelmän johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi;
 - b) *[poistettu]*

²⁷ *Muutetaan johdanto-osan 36 ja 37 kappale seuraavasti:*

- (36) ERGA on myötävaikuttanut johdonmukaisiin sääntelykäytänteisiin ja toiminut korkean tason neuvonantajana komissiolle täytäntöönpanokysymyksissä. Tämän vuoksi sen rooli olisi tunnustettava ja vahvistettava virallisesti tässä direktiivissä. Ryhmä olisi näin ollen perustettava tämän direktiivin nojalla.
- (37) Komission olisi voitava kuulla ERGAa kaikissa audiovisuaalisiin mediapalveluihin ja videonjakoalustoihin liittyvissä kysymyksissä. ERGAn olisi avustettava komissiota tarjoamalla **teknistä** asiantuntemustaan ja neuvontaa ja helpottamalla parhaiden käytäntöjen vaihtamista, **myös itse- ja yhteissääntelyä koskevista käytännesäännöistä**. Komission olisi erityisesti kuultava ERGAa direktiivin 2010/13/EU soveltamisesta, jotta helpotetaan sen johdonmukaista täytäntöönpanoa. Komission pyynnöstä ERGAn olisi annettava **muuta kuin sitovia** lausuntoja lainkäyttövallasta **sekä toimenpiteistä, joilla poiketaan vastaanottamisen vapaudesta ja toimenpiteistä, joilla puututaan lainkäyttövallan kiertämiseen**. Lisäksi ERGAn olisi voitava antaa teknistä neuvontaa audiovisuaalisten mediapalvelujen järjestelmään liittyvissä sääntelyasioissa, mukaan lukien kysymyksissä, jotka koskevat alaikäisten suojelua ja vihapuhetta sekä audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän **sisältöä** kun kyse on paljon rasvaa, suolaa/natriumia ja sokereita sisältävistä elintarvikkeista.

- c) vaihtaa kokemuksia ja parhaita käytäntöjä audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelyjärjestelmän soveltamisesta;
- d) tehdä yhteistyötä ja toimittaa jäsenilleen tarvittavat tiedot tämän direktiivin ja erityisesti sen 3 ja 4 artiklan soveltamiseksi;
- e) antaa komission pyynnöstä lausuntoja kysymysten teknisistä ja tosiseikkoja koskevista näkökohdista 2 artiklan 5 b kohdan, 3 artiklan 4 kohdan ja 4 artiklan 4 kohdan c alakohdan nojalla.

4. ERGA vahvistaa oman työjärjestyksensä.

XII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

31 artikla

Aloilla, joita tässä direktiivissä ei soviteta yhteen, direktiivi ei vaikuta niihin jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvoitteisiin, jotka johtuvat olemassa olevista televiestintää tai lähetystoimintaa koskevista sopimuksista.

32 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

Komissio seuraa tämän direktiivin soveltamista jäsenvaltioissa.

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta viimeistään [päivämäärä – viimeistään neljä vuotta hyväksymisestä] ja sen jälkeen kolmen vuoden välein.

Viimeistään [päivämäärä - viimeistään kahdeksan vuotta hyväksymisestä] komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle jälkiarvioinnin, johon on liitetty tarvittaessa ehdotuksia direktiivin tarkistamiseksi, jotta voidaan määrittää direktiivin vaikutus ja sen tuoma lisäarvo.

2 artikla

- 1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [päivämäärä – viimeistään kaksi vuotta voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.**

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

- 2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.**

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
